

DE WILDE ROEP

BLAD TER ONDERZOEK VAN DE KERKGESCHIEDENIS

DE PIN IN HET VLEES

Het is belangrijk om naar Paulus te kijken. Paulus had een doorn in het vlees, waardoor hij beschermt werd tegen zonde. De doorn maakte hem zwak zodat God's kracht zijn leven kon leiden. Zowel in het Grieks als in het Aramees is die kracht 'betekenis'. Paulus kwam hierdoor dus tot kennis. De doorn is zowel in het Grieks als het Aramees 'scherpe pinnen of pennen'.

Er gingen pinnen door ons vlees. Bij de indianen gebeurt dit vrijwillig. Het is een volwassenheids-ritueel, en ook een ritueel om vision quests op te wekken, oftewel geestelijke reizen. Het is belangrijk om dit geestelijk te nemen en niet materieel.

Paulus leed ook honger en kwam uiteindelijk in gevangenschap terecht, in de kooi. In die zin is het Paulinische lijden van groot belang, de pin in het vlees. De mens wordt zo in een slaap gehouden, waarin dromen opgewekt kunnen worden.

De pin in het vlees, het is geen pretje. Maar het is om de valse visioenen buiten te houden, de valse dromen. De mens wordt zo in een slaap van afzondering gehouden, opdat eens de dromen van de overkant kunnen komen. Daar is alles om te doen. Het lijden weegt in die zin niet op tegen de eeuwigheid. Het lijden is maar een flits in de eeuwigheid. Deze flits breekt ons geheel af, maar bouwt ons dan weer op.

Dit lijden gaat diep. Jezus werd door een kus verraden. Maar uiteindelijk leidt dit diepe lijden van verraad naar een

diepere droom, naar betekenis.

Paulus weet wat het is wanneer er scherpe pinnen door het vlees gaan. Hij kan daarin met ons meevoelen. Paulus weet ook wat het is als die pinnen er niet uitgaan. Paulus bad erom, maar God wilde de pinnen er niet uithalen. Paulus moest zwak zijn, minder worden, opdat hij diepere betekenissen zou gaan zien, het wonder van de semiotiek zou begrijpen. Paulus werd hierdoor een semioticus, en zou die kennis ook met anderen delen. In het Westen maakten ze Paulus zwaar corrupt en oppervlakkig. De pin in het vlees is dus ook belangrijk om door die corruptie heen te breken om terug te keren tot het originele principe, het hemelse beginsel, van het Paulus mysterie.

Uitgave : COAB

JEREMIA EN DE VERLOREN DOCHTER

In het boek Jeremia gaat het Exodus verhaal verder. Ze hadden henzelf een stad gebouwd, Jeruzalem, maar dat ging helemaal niet goed, en de profeet Jeremia moest er tegen optreden. Zo lezen we in het tweede hoofdstuk van Jeremia.

De Leidse vertaling (1887-1914) zegt :

‘Ga heen en predik ten aanhoren van Jeruzalem: Zo zegt de Heer: Ik gedenk u ten goede de genegenheid uwer jeugd, de liefde van uw bruidstijd, toen gij mij volgtet in de woestijn, in een onbezaaid land.’

De Luther vertaling, ook al een oude bijbel, zegt :

‘Ga heen en predik openlijk te Jeruzalem, zeggende: Dus spreekt de Heer: Ik denk er aan, dat gij ene vriendelijke jonge dochter en ene lieve bruid waart, toen gij Mij volgtet in de woestijn, in het land, waar men niets zaait.’

Let wel : Dit gaat over het verleden, dat God terugdenkt aan de betere tijden, maar nu waren ze afgedwaald :

De Luther vertaling zegt :

‘Wat onrecht hebben toch uwe vaders in Mij gevonden, dat zij van Mij afweken en de ijdele goden nawandelden, daar zij toch niets verkregen.’

De Staten vertaling zegt :

‘Wat voor onrecht hebben uw vaders aan Mij gevonden, dat zij verre van Mij geweken zijn, en hebben de ijdelheid nagewandeld, en zij zijn ijdel geworden?’

De Leidse vertaling zegt :

‘Welk onrecht hebben uw vaderen in mij gevonden, dat zij zich van mij hebben verwijderd, de nietigheden nagelopen en zich nietig gemaakt?’

Het ging dus niet goed in de Exodus, en vandaag de dag zien wij dit weer. De geschiedenis herhaalt zich.

De statenvertaling zegt dan :

‘En Ik bracht u in een vruchtbaar land, om de vrucht van hetzelfde en het goede er van te eten; maar toen gij daarin kwaamt, verontreinigdet gij Mijn land, en steltet Mijn erfenis tot een gruwel.’

Dit is wat er gebeurd is. Door alle moderne industrieën en overmatig auto gebruik, vliegtuigen gebruik, etc. is het land vervuild. Waterbedrijven trekken aan de bel vanwege de vervuiling en de

droogte, en waarschuwen dat het tegen de grenzen aanloopt, dat er een tekort aan drinkwater op de loer ligt op den duur. De mens is teruggegaan naar de jaren dertig van de grote depressie, als gevolg van corona en de oorlog. Veel gevaren liggen er op de loer. De mens moet nu omkeren. De mens is te ver gegaan. Ik was laatst in Zwolle en op het station waar je 'uit de muur kan eten' waren er ook vegetarische mogelijkheden. Ook was ik in de electronica winkel, en zag ik dat alles weer retro werd, dat er weer heel veel pick ups en vinyl werd verkocht. Er zijn dus twee stromingen gaande. Er zijn ook mensen die ontwaken. Dat geeft weer hoop, en op dat spoor verder.

Daarna zegt Jeremia 2 :

‘Daarom zal ik voortdurend met u twisten, spreekt de Heer, en met uw kindskinderen zal ik twisten.’

De Heere heeft het nog niet opgegeven, en de mens mag blij zijn dat de mens nog geconfronteerd wordt door zijn profeten, dat de Heer nog met het volk twist. God worstelt met de mens en legt de mens in de houdgreep. De plagen zijn ervoor om de mens te laten zien dat ze zijn afgedreven en dat er wordt opgeroepen tot bekering en berouw, tot boetvaardigheid.

Vers 13 zegt dan :

‘Want Mijn volk heeft twee boosheden begaan; Mij, den Springader des levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden.’

De mens kan uit zichzelf niets, maar moet in contact staan met de hemelse kennis om waarlijk mens te worden, om in de hemelse wegen te wandelen. Maar ze hebben het contact met de hemel verbroken, en zijn op eigen verstand gaan vertrouwen, hebben zich niet onderworpen aan het hogere, aan de bron van al het leven. We moeten in dit verband spreken over zowel verloren zonen als verloren dochters.

‘Hoe durft gij met mij twisten? Gij zijt allen van mij afvallig geworden, spreekt de Heer.’

Heb een goede basis voordat je strijdt. Wees niet als een blinde vuistvechter die aan de verkeerde kant staat, in het leger van het kwaad en de leugen strijdt. Als je strijdt, strijdt dan voor het goede, strijdt voor God, en niet tegen God. Velen strijden vandaag de dag in het vlees, door het vlees, en voor het vlees. Zij twisten met God terwijl zij afvallig zijn geworden. Ze verwijten God van alles, maar hebben hun kruis van zich afgeworpen, en hebben dus ook geen gevoeligheid voor de dingen van God. Dat is het kenmerk van een verloren zoon en een verloren dochter.

Jeremia klaagt erover : ‘Zij hebben de tucht niet aangenomen.’

‘Tevergeefs heb ik uw kinderen geslagen, gij hebt de tuchtiging niet aangenomen; het zwaard heeft, als een verdervende leeuw, uw profeten verslonden, maar gij zijt niet bevreesd geworden.’

Ze hebben geen gezonde vrees meer. Ze zien de dingen om zich heen gebeuren, het volk in de ellende zakken, maar ze gaan gewoon op hun oude wegen door. Ze zijn van binnen dood geworden. Het is heel eng. Het zijn zombies geworden, ghouls. Zo sjokken ze het leven door, etende en ze worden zelf ook gegeten.

‘Gij zult ook van hier uitgaan met uw handen op uw hoofd; want de Heere heeft al uw vertrouwen verworpen, zodat gij daarmee niet zult gedijen.’

Er is vals vertrouwen in de god van het vlees, wat hen in slaap heeft gesust. Jeremia spoort de mens aan om weer op het goede pad te gaan, om de Exodus voort te zetten, want die was nog niet afgelopen. Dat was de boodschap van Jeremia : ‘Zet de Exodus voort, want je bent er nog niet.’

Alles was vastgelopen. En ze hadden er een stad gebouwd. Jeremia moest optreden en noemde het afgedwaalde volk Israel ‘de verloren dochter.’

In Jeremia 4 zien we wat er toen moest gebeuren. Jeremia riep de mens op om zich te laten besnijden, de voorhuid van het hart weg te doen. Ook riep Jeremia

op om tot nieuwe gebieden te gaan en die te bebouwen. Er moest ook gegaan worden tot de kampen, want dat waren de versterkte plaatsen, dus men moet niet alleen de individuele wapenrusting aandoen, maar ook tot de collectieve wapenrusting gaan. Vroeger gingen wij altijd naar Kampen, naar de stad van de voorouders. Dat was daar een beeld van. De mens moet het hogerop zoeken. ‘Bergt u, blijf niet stilstaan, zet de exodus voort,’ sprak Jeremia, want er was een leeuw opgekomen uit het struikgewas om de landen te verwoesten. ‘Ga het dan niet goedpraten,’ zei Jeremia. De mens moest zijn hart wassen van boosheid.

Jeremia noemde de verloren dochter verwend. Zij waren er allemaal op uit om zichzelf te bevoordelen, en zij bedrogen zichzelf en elkaar en zeiden : vrede, vrede, terwijl er geen vrede was. Het was allemaal slechts schijn, schijnvertoningen. Ze voeren toneelstukjes op.

De statenvertaling zegt in hoofdstuk 6 :

‘Want van hun kleinste aan tot hun grootste toe pleegt een ieder van hen gierigheid, en van den profeet aan tot den priester toe bedrijft een ieder van hen valsheid.’

Wat moeten wij dan doen als wij dit om ons heen zien ?

Jeremia gaf het antwoord : ‘Zo zegt de Heere: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel.’

Maar Jeremia liet zien : Het volk wil niet op die weg wandelen, en wil niet luisteren, en daarom zou er een volk opstaan in het Noorderland, meedogenloos en zonder erbarmen. Een grote plaag zou komen, als een zondvloed.

Jeremia was er wanhopig door en vroeg : Is er geen balsem in Gilead ? Is er geen heelmeester ? Waarom is de wond van de dochter niet genezen ?

Jeremia kwam toen tot deze conclusie : ‘Weest op uw hoede tegen elkander, en vertrouw niemand zijn broeder; want

elke broeder is een volleerde bedrieger, en de ene vriend verraadt de ander met achterklap.'

Hij had gezien dat hun tongen moorddadige pijlen waren. En daarom kwam hij met zijn klaagliederen, en hij zei : 'Leert uw dochters het klaaglied. Raak niet aan de weg der volken gewend. Sus niet in slaap, want het is nietigheid gesluiert met schone schijn.' Hij stelde dat ze als vogelverschrikkers waren die niet konden spreken en gedragen moesten worden. Ze hebben geen argument, en ook geen antwoord. Ze hebben niks te vertellen. Er is geen fundament voor hun werken, en zo kunnen ze zich ook niet ervoor verantwoorden. Jeremia stelde dat ze leugenbeelden waren, ijdele en dwaze spotwerken, die de schepping belachelijk maakten.

Wat ging Jeremia toen doen ? Verjaardagen vieren ? Nee, hij vervloekte zijn geboortedag. Hij hief een klaaglied op over zijn geboorte. Psalm 1 herhaalt zich in Jeremia 15 waarin Jeremia zegt dat hij niet heeft gezeten in een kring van lachers, zich niet met hen heeft verheugd. Hij was afgezonderd in hemelse toorn. Zijn pijn was chronisch, en zijn wonden genazen niet. Hij weigerde geheeld te worden. Hij wilde afgezonderd zijn aan het kruis bij zijn lijdende God. Waar kiezen wij voor ? Het pad van Jeremia, of ... ?

Jeremia kwam tot een plaats waar hij geen vrouw mocht nemen, en geen zonen en dochters. Hij was totaal afgezonderd. We lezen dat in Jeremia 16. Hij moest het achter zich laten want alle bloedlijnen waren corrupt hier. Hij mocht niet meedoen aan de feesten hier, want die waren vals. Ook mocht hij niet met ze rouwen, want hun gerouw was ook vals en vleselijk. Er viel hier niets te vieren en niets te rouwen. Het was allemaal een leugen. Hier moest Jeremia opgevest worden door hemelse vissers en opgejaagd worden door hemelse jagers, om gebracht te worden tot het hemelse beloofde land.

Uit : 'Ragnarok Ontsluierd – deel 2',
Uitgave : HRC

HET BOEK JESAJA IN EEN NOTEDOP

Zowel Jesaja als Jeremia predikten tegen de afgoderij van de buik. God is niet zo blij met de feesten van mensen, stelde Jesaja. Wat valt er te vieren ? Ga de armen maar eens helpen, dan heb je wat te vieren, stelde Jesaja. Jesaja noemde het een gruwel. Zo begint het boek van Jesaja in hoofdstuk 1, en zo eindigt het ook in Jesaja 66 :

3 Zij hebben hun eigen wegen verkozen en hun ziel scheidt in hun gruwelen behagen.

Dan zegt Jesaja verder in hoofdstuk 1 :

22 Uw zilver is met onzuivere bestanddelen vermengd, uw edele wijn is met water vervalst. 23 Uw vorsten zijn opstandelingen en metgezellen der dieven; ieder van hen is belust op geschenken en jaagt beloningen na; aan de wees doen zij geen recht en de rechtszaak der weduwe vindt bij hen geen gehoor.

Dit zien we om ons heen. Ze hebben van hun misdaad een markt gemaakt. Het gaat allemaal om het geld. Ze nemen steekpenningen aan, en alleen zo komen de grote machines in actie. Het zijn clowns, automaten. Jesaja predikte tegen deze systemen. We kunnen om ons heen zien dat de mens niet veel van Jesaja heeft geleerd. De mens is een typische en eigenaardige soort van parasiet.

Jesaja zegt daarom in hoofdstuk 2 :

22 Laat toch af van de mens, wiens adem in zijn neus is, want wat is hij te achten?

Wij bidden daarom : 'Uw koninkrijk kome.'

Wij bidden daarom : 'Niet mijn wil geschiede, maar Uw wil geschiede.'

Wij worden dan opgeroepen tot geduld, maar die hoeft niet passief te zijn. Het betekent dat wij intens betrokken mogen zijn bij de bouw van dit koninkrijk. Jesaja spreekt over dit koninkrijk.

Hoe zal dit gebeuren ? Want we kennen allemaal dit verhaal wel. Jesaja sprak

dat het door een nieuwe generatie zou komen. God zou iets in de schoot van deze criminelen werpen, een vergelding.

Het begint allemaal in jezelf. Wat je zaait zul je oogsten, ook al gaat alles eerst door de vier seizoenen heen. Het zaad zal eerst sterven. Eerst zul je teleurgesteld zijn, wanhopig, 'want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs.' Eerst moet je de prijs betalen en je goud gelouterd worden. Dit is dus geen wachtend geduld, maar werkend geduld. Werk aan jezelf. Dat waar je doorheen gaat is niets vreemd.

Voor het kind wat zou komen was er geen plaats in de herberg. Hij werd geboren in een voederbak, tussen de dieren en de arme herders. Hij was bij de armen. De rijken hadden geen plaats voor hem. Het was ook niet zijn wereld. Hij was een vreemdeling. Hij was op doortocht, van de hemel tot de hemel, en daarvoor moest hij door een diep dal. Maar wat groeiden hier een prachtige, medicinale bloemen en planten.

Hij was bij de natuurvolkeren, aan de borst van moeder natuur, want in de herberg was geen plaats voor hem. Er was geen steen waarop hij zijn hoofd kon doen rusten.

Wij worden alleen bevrijd, waarlijk bevrijd, in het bevrijden van anderen, oftewel in het vrijzetten van de waarheid, de verklaring, de psycho analyse, het verbreken van de zegels.

Johannes 8:32 zegt : 'gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.'

Er zal dus een nieuwe exodus zijn voor de studenten van de psycho analyse, de waarheidszoekers, de verbrekers van de zegelen, oftewel de verstandigen. Ons gebed mag dan zijn : 'Ik dank u dat ik stierf in plaats van hen,' want dat is de ware liefde, die zijn leven geeft voor zijn vrienden. De ware liefde geeft leven in plaats van leven nemen. En deze liefde is sterker dan de dood en sterker dan de hel. Deze liefde gaat altijd door diepe dalen, maar dan tot de hoogste bergtoppen der hemelen.

Jesaja sprak dat omdat de mens deze

liefde niet waardeerde en liever goud en zilver boven deze liefde stelde :

17 Zie, Ik wek tegen hen de Meden op, die zilver niet achten, noch in goud behagen hebben; 18 hun bogen vellen knapen: zij kennen geen erbarming met de vrucht van de schoot en zelfs kinderen ontzien zij niet.
(Jesaja 13)

Zoals bij Mozes in de woestijn : 'Zij willen toch vlees ? Dan zullen ze zoveel vlees krijgen dat het hun neusgaten uitkomt.' Het vlees ligt dan door de hele stad heen, ook hun eigen vlees. Dat is het loon van de mens. De mens heeft er zelf om gevraagd. Er komt dan iets wat geen belang heeft in goud en zilver, wat niet om te kopen is. Dan moet de mens zijn straf uitzitten. De mens wil toch zo graag vlees ? Dan zetten ze ook de tanden in hun eigen vlees.

En als een zinnebeeld ging Jesaja naakt en barrevoets voor drie jaren. Profeten zijn hemelse zinnebeelden. Zij laten zien wat er met de aarde zal gebeuren. In deze zin weer een psycho analytisch verband tussen het individuele en het collectieve.

Zij willen de profeten niet, zij willen de tucht niet, zij willen de waarheid niet. Zij hebben gekozen voor de dood en de leugen. Zij slachten om zelf geslacht te worden. Zij liegen om zelf bedrogen te worden. Hoe kun je leugen zaaien en waarheid oogsten ? Nee, als je leugen zaait zul je leugen oogsten. Als je slacht zaait, zul je slacht oogsten.

Kunnen wij net zoals Jesaja 38 zeggen als wij deze dingen hebben verstaan : 'mijn bittere beproeving werd tot heil.' ? Voor de verstandigen zal God alles laten medewerken ten goede, in de verdieping van de psycho analyse kan de mens tot nieuw land komen. 'Men neme een vijgenkoek en legge die op de wond, dan zal hij genezen.' De vijgenkoek is in het Hebreeuws een beeld van het rondmaken, het verklaren, en ook een beeld van het ontvangen van een woning. Het is een beeld van het beloofde land.

Deze exodus gaat door tot het beloofde land, tot het paradijs :

13 Ik werk, en wie zal het keren?

16 Zo zegt de Here, die door de zee een weg baant en een pad door machtige wateren; 17 die wagen en paard doet uittrekken, krijgsmacht en helden; tezamen liggen zij neder, zij staan niet weer op, zij zijn uitgeblust, als een vlaspit uitgedoofd: 19 zie, Ik maak iets nieuws, nu zal het uitspruiten; zult gij er geen acht op slaan? Ja, Ik zal een weg in de woestijn maken, rivieren in de wildernis.

20 Ik geef water in de woestijn, rivieren in de wildernis om mijn uitverkoren volk te drinken.

(Jesaja 43)

3 Ik zal water gieten op het dorstige en beken op het droge; Ik zal mijn geestelijke uitgieten op uw nakroost en mijn zegen op uw nakomelingen. 4 Zij zullen uitspruiten tussen het gras, als populieren langs de beken.

(Jesaja 44)

Dat mag een wedergeboorte zijn in het water, want na de nacht komt altijd de morgen, zoals na een tijd van droogheid ook weer een tijd van het ontspringen van water is. Zo mag er een wedergeboorte zijn in de rivier, en mag je zelf als Mozes zijn. Ken je de Egyptologie ? Ken je de weg door de wildernis naar het beloofde land ? Ook Jesaja spreekt over deze weg.

1 Hoort dit, gij huis van Jakob, die u noemt met de naam Israël en die uit de wateren van Juda voortgekomen zijt.

(Jesaja 48)

Maar zijn we er dan al ? Neen. Ook na de wedergeboorte zijn er beproevingen :

1 Hoort dit, gij huis van Jakob, die u noemt met de naam Israël en die uit de wateren van Juda voortgekomen zijt; die zweert bij de naam des Heren en die de God van Israël belijdt – maar niet in waarheid en niet in gerechtigheid – 2 ja, zij noemen zich naar de heilige stad en steunen op de God van Israël; Here der heerscharen is zijn naam.

'Maar niet in waarheid en niet in gerechtigheid.' Er is dus een verschil tussen de psycho analyse en gewoon maar domweg religieus zijn en religieus praten. De ware godsdienst, de ware religie, is de armenhulp, en dit houdt

ook in : het onderwijs.

Kunnen wij het rondmaken, en dan ook echt rond ? Kunnen wij de hemelse cyclus laten zien en in ons en door ons uitdrukken ? Dat kan niet als we selectief liefhebben alleen maar in ons nauwe kringetje. Dat is geen waarlijke cirkel. Het geheim van het ware cirkels maken, de cirkel rondmaken, ligt in het water. Wij mogen kinderen van de hemelse rivier zijn, die door ons heen laten stromen. Die rivier slaat niks en niemand over.

Jesaja zegt :

26 En Ik zal uw verdrukkers hun eigen vlees doen eten, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden als van jonge wijn; en al het levende zal weten, dat Ik, de Here, uw Redder ben, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.

3 Hij maakt haar woestijn als Eden en haar wildernis als de hof des Heren.

(Jesaja 51)

11 Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe; door zijn kennis zal mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken.

(Jesaja 53)

Door kennis zal er dus rechtvaardigheid zijn, stelt Jesaja. Zonder kennis is er geen hoop, geloof en liefde. Zonder kennis is er geen waarlijke bevrijding. Alleen de waarheid maakt vrij. De mens heeft zichzelf allerlei fabeltjes verzonnen. Zoals Jesaja sprak : Ze zweren bij de naam des Heren en die de God van Israël belijdt – maar niet in waarheid en niet in gerechtigheid.

Hoe zal het dan gaan in het beloofde land waar wij nu al naartoe mogen gaan, wat we nu al mogen bouwen ?

1 O, alle dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs melk. 2 Waarom weegt gij geld af voor wat geen brood is en uw vermogen voor wat niet verzadigen kan? Hoort aandachtig naar Mij, opdat gij het goede eet en uw ziel zich in overvloed verlustige.

(Jesaja 55)

Dit gaat over de dimensie van de kennis, van de psycho analyse, de dimensie van de zinnebeelden. Hier wordt met een heel ander soort geld betaald. Er is een verschil tussen vleselijk, aards, letterlijk geld, wat een kloof maakt tussen de armen en de rijken, en geestelijk, hemels geld.

Jesaja wijst dan op het vasten als de weg, het minderen, en legt ook uit wat dit vasten is :

6 Is dit niet het vasten dat Ik verkies: de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten en elk juk te verbreken? 7 Is het niet, dat gij voor de hongerige uw brood breekt en arme zwervelingen in uw huis brengt, ja, als gij een naakte ziet, dat gij hem bekleedt ?
(Jesaja 58)

Dit is een kruis van je leven geven, opdat er gelijkheid zal zijn, als sleutel tot het beloofde land. Isoleer je van de samenzweringen met de rijken en de goddelozen, de vleeseters, de aardse verdrukters, en help de armen. De armen zijn je familie. Dat is de sleutel tot het paradijs.

Uit : Leven op de paradijs aarde,
Uitgave : RGG, ingekort

DE SOEPKOM

De jongens waren uit hun kooi ontsnapt en renden de vlakte op. Ze moesten toen diep naar beneden springen in de rivier, en zwommen toen naar de overkant. Zo keerden ze terug naar hun kamp. Maar er was één jongen die niet durfde te springen. Weer werd hij opgepakt en ging terug in de kooi. Hij had er spijt van dat hij niet had gesprongen bij de waterval in de rivier. Maar het was zo hoog, dat hij bang was dat hij te pletter zou vallen.

Hij kon wel uit de kooi kijken. Het was een prachtige natuur. Maar ja, dat was ook bij zijn kamp. Het hele gebied was prachtige natuur. Hij was niet anders gewend. Hier was hij geboren. Maar nu

was hij in het vreemde kamp. Zijn overvallers keken hem aan. Ze droegen zwepen.

Ze lieten hem van vreemd spul drinken, uit een kom. Het was een soort soep. Een tijdje later zeiden ze dat zijn kamp was afgebrand en dat hij de enige overlevende was. Zijn hoogtevrees had dus zijn leven gered. Maar ja, wat voor leven ? Hij was een gevangene.

Er klopte iets niet met deze mensen. Ze waren goudzoekers. Ze leken uit het stadsgebied te komen of van het platteland. Ze stelden hem allemaal vragen. Midden in de nacht zette een vrouw hem vrij. Hij rende en rende. Hij zou ditmaal via het gebergte gaan en dat was een ware klimtocht. Hij verdwaalde ergens in een grottenstelsel maar kwam er toch ook weer uit aan de andere kant. Zijn kamp bestond inderdaad niet meer toen hij daar kwam, maar hij zou zich aansluiten bij een ander kamp, een groter indianenkamp.

Hij werd direct gastvrij ontvangen. Een indiaanse vrouw nam hem onder haar hoede. Hij vertelde haar over de goudzoekers en hoe ze zijn kamp in de brand hadden gestoken. Maar de vrouw zei dat een andere indianenstam het kamp in de brand had gestoken. Hij wist niet wat hij moest geloven.

Hij speelde met de kinderen van het kamp. 's Nachts moesten ze op monsterjacht, boze geesten die het kamp bedreigden. Op de rivier hadden ze hun boten. Daarmee konden ze snel ergens komen. Ook in het water leefden monsters, boze geesten.

Zijn nieuwe moeder onderwees hem veel. Maar hij wist niet wat hij moest geloven. Het was zo anders dan wat hij in zijn eigen kamp had geleerd. En ze hadden zulke vreemde rituelen, zoals van hoge kliffen afspringen in het water. Nu durfde hij het wel, en hij moest ook wel, anders zou hij nooit een vrouw krijgen. Hij vond het vreemd. Ook werd

hij in een ton gestopt en van een heuvel afgerold, wat hij bijna niet overleefde. Ook moest hij zich laten steken door een zwerm wespen. Ook gingen er pennen door zijn borst, en moest hij vasten.

Zijn nieuwe moeder zei dat het traditie was. Hij vond het vreemd en gevaarlijk. Op een dag rende hij weg uit het kamp. Hij wilde liever alleen wonen. Hij raakte in gevecht met een verschrikkelijk grote slang. Hij werd ook verschrikkelijk gebeten. Meer dood dan levend is hij toen maar teruggegaan naar het kamp. Zijn nieuwe moeder verbond zijn wonden en gaf hem medicijnen. Maar eigenlijk hielp niets. Ze heeft toen goudzoekers laten komen om zijn leven te redden. Die namen hem mee naar een ziekenhuis in een stad. Hier begon hij langzaam te herstellen. Voor de tweede keer hadden goudzoekers zijn leven gered.

Hij vroeg naar welk goud ze eigenlijk op zoek waren. Ze zeiden toen : naar het goud van het hart.

Uit : De Onkrant, verzamelingen, nr. 3.

LUNTEREN IN DE JAREN 20 : DE MORGENREGEN

H.J. van Schuppen, Lunters predikant (1883-1969) stelde in zijn boekje 'de geopende fontein' uit 1920 : 'Eerst moet een mens een vermoeide met stof bedekte pelgrim zijn', anders kom je natuurlijk nergens. Ik ben zelf ook gegrondvest op Lunteren, omdat ik daar intern gestudeerd heb.

Hij bespreekt de man van smarten die doorboord is, met doornenkroon, bespot, gehoond, met laster en smaad, met spotkleed. Maar dan is er ook een geopende fontein, voor beiden. Het geestelijk Israel mag komen tot die fontein stelt van Schuppen dan. Maar dan gaat hij het nuanceren : Voor wie is de geopende fontein ? Voor het huis van David en de inwoners van Jeruzalem. David was een beeld van de oorlogsvoerende liefde. Deze bron is

dus een bron voor de strijders, zouden we kunnen stellen, als een uitleg van deze passages van H.J. van Schuppen. Ik moet dan weer denken aan de woorden van Jezus dat hij niet kwam om vrede te brengen, maar oorlog. De oorlog tegen het vlees. Aan welke kant staan we ergens ? Laten we het vlees zomaar overnemen ? Zijn we muizen of leeuwen ? Waar trekken we de streep ergens ? Bij de fontein knielen vermoeide pelgrims, stelt van Schuppen. We kunnen stellen dat zij vermoeid zijn van de strijd tegen het vlees. Het zijn vermoeide leeuwen, geen vrolijk piepende muizen. Van Schuppen stelt dat ze doodmoe zijn. En van Schuppen stelt dan heel duidelijk dat deze fontein geopend is tegen de zonde en de onreinheid. Deze fontein spreekt dus van oorlog en is een oorlogsfontein. Zonde betekent het afdwalen van het rechte pad en het doel missen. We kunnen ook stellen dat de zonde het onprofetische is, het anti-profetische. Hij stelt dan ook dat de put mag worden tot fontein.

H.J. van Schuppen stelt dan verderop dat de lelie een beeld is van de schoonheid van de hemelse volharding, de standvastigheid van de Libanon, en dat de lelie voornamelijk in de dalen groeit. 'In het dal van ootmoed is alles tegen je en niets voor. Maar bij God is eeuwige goedertierenheid.' Van Schuppen stelt dat er in de hemel een volk zal zijn wat eeuwig zal zingen van die vrijmachtige goedertierenheid. In dat dal bekleed met nederigheid worden zij door God's oog belonkt, en pralen zij met hun schoonheid. Daar worden God's deugden verheerlijkt, en die schoonheid is die van de lilies, van de hemelse volharding. Dat is een hemelse vrijmoedigheid en spontaniteit, een hemelse stoutmoedigheid, dapperheid. Van Schoppen stelt dat alleen in de diepte hun schoonheid wordt gezien. Alle roem is uitgesloten. De schoonheid van de lelie praalt in het dal. De schoonheid van God's kinderen schittert in nederigheid en ootmoed, oftewel in de hemelse traan, en die is van de oorlogsvoerende liefde. Dit is geen vleselijke schoonheid dus, en geen vleselijk pralen.

Van Schuppen licht dit nog wat verder toe. Waaruit bestaat die schoonheid ?

Het is een sieraad van gerechtigheid wat ontvangen zal worden op de weg van de heiligmaking. Zo bloeit de lelie. Dit is een heilig vermaak in God's wet, stelt van Schuppen. Israel zal worden gereinigd, het vuil der zonden, van het vlees, worden weggedaan. Het is het reine wit van de lelie. We kunnen stellen dat het het honderd of duizendvoudige gezuiverde witte is. Het goddelijk oog belonkt het. Het is een schitterend bloeiende lelie, en het bloeit onder de doornen. Bloeien in reinheid. Kunnen we dat ? Dat is de ware schoonheid, niet de valse, vleselijke, chemische schoonheid van de stad, de bedriegelijke markt-schoonheid die altijd maar weer in dezelfde cirkeltjes draait. De hemelse schoonheid daarentegen, stelt van Schuppen, spreekt van nieuwe ervaringen, door en voor heilbegerige harten, harten die hongeren naar de dingen die boven zijn. De hemelse schoonheid is de vernieuwde strijd tegen de zonde. Hagar kende wondere uitredding toen haar Ismael versmachtte. De lelie is een bloem van reine pracht en sierlijk wit, stelt van Schuppen. Hebt gij reeds iets van de schoonheid van de lelie ? Kent gij iets van de vuilheid, van de zonde ? Weet gij hoe walgelijk de zonde is in God's ogen ? Gij zijt diep te beklagen als dat nog niet zo is. Diep rampzalig als dat zo blijft, stelt van Schuppen. Hij roept dan op om te bidden om de schoonheid der lelie. Deze schoonheid is een stille pracht. Niet om te pronken in de stad, maar in het dal. Pronk met die hemelse kennis, in zuivere nederigheid. Dat is de hemelse praal. Het is iets tussen jou en God. In de stad pronkt men met het vlees, en met grote getalen, maar in het dal pronk je juist met het minderen. Niet om de grootste te zijn, maar de minste. Dat is dus een anti-pronken. Je doet het niet om gezien te worden, niet om jezelf, maar om die heerlijke boodschap. Alleen daarin roem je. Niet voor eigen roem, maar voor het roemen van de boodschap, en die bewaar je en koester je.

Wij zijn niet slechts eenlingen, want hoe dieper je graaft en wortelt, hoe dichter je komt tot het getal twee, tot het verloren en vergeten andere. Het gaat namelijk altijd om jou en de kennis. De ander is hiervan een beeld. Je bent een dualiteit van één en twee, van het ene en

het andere, en dit is slechts zinnebeeldig. Elk vleselijk misbruik wat hiervan gemaakt wordt moet afsterven. Dat gebeurt natuurlijk in het verdiepen. Er ligt al een volmaakte en volkomen kennis voor ons klaar, in de volbrachte schoonheid van de lelie.

Dit is het Lunteren van de twintiger jaren van 1900, de fundamente van mijn leven, gezin en werk. Het Lunterense internaat waar ik studeerde vele tientallen jaren later was eerst een dovencentrum. In de kamers waren daar nog sporen van te zien, de overblijfselen van bepaalde apparatuur voor doven. Dit wijst erop dat wij doof moeten worden naar het vlees, en dat dan pas de profetische gaven zich kunnen openen, niet eerder. We zijn nu inmiddels aangekomen in de twintiger jaren van de nieuwe eeuw. Van Schuppen stelde dat we moeten wachten op de dauw, en dan heeft hij het over de dauw van Palestina, wat een mistregen is, een soort motregen, een morgenregen. Het OT spreekt over de dauw des hemels. Israel was helemaal uitgedroogd door voorspoed en afgoderij, zoals dat ook het geval is in Nederland. Van Schuppen stelt : 'Waar brengt nu die voorspoed ? Wat werken die zegeningen en dat geld uit ? Niets dan dorheid en doodsheid. Het geld wordt de afgod.' Hij vergelijkt Israel met Nederland. Daarom moet de mens wachten op de hemelse dauw. Men moet hiervoor loskomen van de wereldgelijkvormigheid. Hij noemt dit de dagen van geldzucht, waarin de mens buigt voor de mammon. Maar daarom is hun akker droog. Maar de verkwikkende dauw komt in de nacht, alleen in de nacht van vernedering. Alleen in de nacht van boetvaardigheid. Er zal niet meer dauw gegeven worden dan nodig is. Het is een nacht van beproeving en ontdekking, donker aan alle zijden, stelt van Schuppen. Toch is daar dan de hemelse dauw. Maar het volk moet hiervoor het koord om de hals hebben, zodat de zonde kan afsterven en de afgod van het vlees. Elke nacht is het er weer. Maar het zal alleen in de nacht zijn. In de nacht wordt het afgedwaalde schaap opgezocht. Er zal zoveel dauw zijn dat regen niet eens nodig is. Er zal zoveel dauw zijn dat de troost van mensen niet nodig is. Van Schuppen stelt dat het niet

nodig is dat een mens er een zegel opdrukt. Op de juiste tijd zal de hemelse dauw komen.

Uitgave : RGG

LUNTEREN IN DE JAREN 30 : DE WARE LIEFDE IS EEN STRIJDER

H.J. van Schuppen (1883-1969) was een Lunterse predikant, in dat opzicht ook belangrijk, omdat ik zelf in Lunteren heb gestudeerd, na mijn studie in Doorn. In zijn bundel predikatiën genaamd Leven en Sterven uit 1932 schrijft hij in 'het doel der wet' : 'Wet en Evangelie staan niet vijandig tegenover elkaar. Zodra echter de mens van de wet een verkeerd gebruik gaat maken verzet zich het Evangelie.' Er is volgens van Schuppen, Herv. pred., een onderscheid tussen werkverbond en evangelie-verbond. Het evangelie-verbond zorgt ervoor dat het werkverbond zuiver blijft. Ik vind dit wel mooi gezegd. Zodra er valse, vleselijke wetten op de mens worden gelegd, dan treedt het evangelie in werking, maar die verbindt ons wel aan het ware werkverbond. Het evangelie betekent dat door het kruis het vlees afsterft, buiten werking wordt gezet, en dat geldt ook voor het collectieve vlees. Toch is er die druk en die strijd. Er is een strijd tussen het geestelijke en het vleselijke, tussen goed en kwaad. Van Schuppen : De wet dient het Evangelie. De wet is ondergeschikt aan het evangelie.

Toch wordt de wet ook weer gebruikt om de mens aan zichzelf te laten sterven, stelt van Schuppen. Ik ben door de wet aan de wet gestorven, zegt Paulus. Dat is zeer abstract, bijna als theologische wiskunde. Theologen rollen over elkaar heen over dit soort onderwerpen, over de betekenis ervan. Hoe dan ook : krijg dit modelletje in je hoofd in orde zodat je vlees kan afsterven, en je door het geestelijke geleid wordt, het woord wat uit de hemel komt, niet het woord van mensen. En zelfs dan kun je de mist ingaan, want je hebt de juiste interpretatie nodig.

Hoe dan ook stelt deze predikant dat de prediking van de wet niet gemist kan worden. Er is en blijft een zekere wet,

maar die moet dus van boven komen. Hij noemt dan ook zondag 44 van de catechismus.

Genade komt dan eigenlijk pas wanneer de mens boven de maat werken opgelegd krijgt. Dan treedt het evangelie in werking om het af te snijden. Toch is die druk er. Het is dus heel dubbel. Dat komt omdat de mens ook moet leren lijden en strijden. Er is een lijdensverbond en een strijdverbond.

Er is een punt waarop het kruis het moet overnemen van de wet, om de wet zuiver te houden. Er is een punt waarop de wet kruist met het kruis. Er is een punt waarop de wet zich tegen zichzelf keert om ook de andere kant van het verhaal te laten zien.

Dan noemt van Schuppen Woord en Getuigenis. Wij moeten getuigen zijn van deze dingen, dus niet zomaar een 'ik geloof het wel.' Zijn wij al getuigen geweest van deze dingen ?

Dat is iets waarnaar we toe mogen groeien. Al het luie vlees mag hiervoor afsterven, maar zodra valse wetten zich aan de mens opdringen, wetten door mensenvlees gemaakt, dan mag het evangelie hiertegen in werking treden.

We hebben gezien waar genade goed voor is, namelijk voor als er te hoge straffen en valse straffen werden uitgedeeld. En dan nog hebben we een kruis te dragen. God gebruikt namelijk ook het kwaad om ons te vormen. Het kwaad is een gesel in zijn hand.

De boeteling : vervuller van de wet en drager van de straf.

p. 50 : Ook de natuur is enkel zonde. Zij kan en wil niets anders dan de wet overtreden. Zij heeft nog nooit iets anders gedaan en zal ook nooit iets anders doen. Zo neemt de wet de zondaar en werpt hem dood voor God neer. De mens moet het doemvonniss aanvaarden.

Commentaar : Dit gaat dan over de natuur van het vlees. Die moet afsterven opdat de hogere natuur van het geestelijke geopenbaard wordt. Ook de reformatie zit nog vol fouten. Daarom moet de regressie komen, omdat de

reformatie nog niet af was. De reformatie is slechts de eerste zet tegen het systeem van de mammon. De regressie is de tweede zet. Er gaan dus regressoren komen die geleid worden door agressoren. De reformatie is slechts een bepaalde taal gesproken, een bepaalde cultuur, en die moet nog verdiept worden, zuivere begrippen krijgen. Dit is de opdracht van de regressoren, de exegeten. Zij blijven dus vissen met de netten van de reformatie.

Van Schuppen waarschuwt tegen gereformeerde slaapdrank, zoals broeder M. Jongebreur (1875-1930, herv. pred.) waarschuwde tegen enghartig kerkisme. H.F. Kohlbrugge (1803-1875) sprak dat ook al hangen er duizend duivels aan je benen : Blijf doorgaan.

Het vlees wil zalig worden zonder kruis, stelt van Schuppen. Of door eng wetticisme. Broeder Jongebreur zag de psalmen als de geopenbaarde jakobs ladder tot de hemel, dus daar kan een mens zichzelf verdiepen. Broeder Jongebreur kwam trouwens net als William Branham om in een auto-ongeluk in Doorn, waar ik ook intern gestudeerd heb.

Wij hebben de bijbel, de profeten en de predikanten van de reformatie, die het Woord van God brachten. Dit Woord is een hemelse bloedlijn, een hemelse familie die gaat komen, opdat de vleselijke familie zal afsterven. De mens mag van slavernij komen tot zoonschap.

Van Schuppen stelt : Verhard je hierin niet, maar laat je leiden. M.a.w. we moeten niet wegrekken van onze verantwoordelijkheden. (p.67) Ook houdt dit in binnen de grenzen te blijven. Van Schuppen stelt dat in de natuur de Heere aan de vissen het water heeft gegeven als een cirkel waarbinnen de vis moet blijven. Zou de vis buiten dit gebied gaan, dus over de natuurgrens heen, dan zou de vis sterven. (p. 68) Wie Hem niet heeft heeft niets. Wie Hem heeft heeft alles (p. 73).

p. 83 :

'Ik zal vijandschap zetten tusschen u en tusschen deze vrouw, tusschen uw zaad

en tusschen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen'. En Jezus zegt: „Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het wapen". Het wapen tusschen de menschen onderling, tusschen de Kerk en de wereld, het zaad der vrouw en het zaad der slang, den hemel en de hel.'

Jezus kwam dus om de geestelijke oorlogsvoering te leren, om de wapenrusting te brengen, maar de mens wil niet deze Jezus. De mens heeft de mammon tot Jezus gemaakt, het materialisme, het grote geld, de markt. Het wapen echter brengt scheiding tussen het vleselijke en het geestelijke. Jezus kwam niet om vrede te brengen, maar scheiding.

Mijn oma sprak over het elke dag weer de wapenrusting aandoen, maar de familie week hier vanaf en ze konden mij alleen maar bevechten. Nee, het vlees wil de geestelijke oorlog niet, en daarom bevecht het vlees de geestelijke soldaten, de predikanten gegeven. Zoals Nathan zei : 'David, je vijand zal opstaan uit je eigen huis.' Als kind had ik hier al nachtmerries over, hoe mijn familie mij omsingelde en hoe ze fluisterden hoe ze mij om het leven zouden brengen, en het is tot in de kleinste details uitgekomen, en ik ben ternauwernood ontsnapt, maar nog elke dag strijd ik voor mijn leven en is mijn werk mijn enige houvast. Daarom ga ik door, ook al hangen duizend duivels aan mijn benen. Ze willen niet dat de regressie komt, want dat is het einde van het vlees.

Dan ontstaat er een liefdeleven, stelt van Schuppen, een liefdedienst. In de oorlog met God moet de mens het eeuwig verliezen. Geeft uzelf gevangen. Gaat met de strop om de hals, stelt van Schuppen. Het vlees moet sterven. De mens moet zich overgeven. De liefde zal uiteindelijk winnen. Geen mens kan daar tegenop. Toen mijn oma deze liefde ontving was ze helemaal in zielsverrukking. Ze kon wel dansen door de kerk om iedereen te omhelzen. Zo bijzonder was het. Ze had een heel zwaar leven gehad, en toen gaf God haar dit, en haar wens was een huis te hebben voor alle kinderen die geen ouders meer hadden. Daar had ze het

altijd over. Dat is de liefde van God.

Van Schuppen zegt dan : De mens wil het niet, maar God is te sterk. Kunnen wij tegen de liefde strijden ? Uiteindelijk zullen wij allemaal meegesleurd worden met deze stromen. Deze stromen zijn te sterk. Wat over mijn oma was gekomen kwam ook over mij, en het was te sterk. Ik kan daar wel uren over spreken. Van Schuppen stelt dat deze wandel een verborgen omgang is met God. Je hoeft het echt niet allemaal op tafel te leggen en aan anderen prijs te geven. Maar wordt gevoelig voor wat je 'kan' en 'mag' geven. Je mag ook een ander aansteken. Van Schuppen stelt dat God in deze verborgen wandel en verborgen omgang zijn heilsgeheim bekend maakt. „De snoeren zijn mij in lieflijke plaatsen gevallen; ja een schoone erfenis is mij geworden". De Heere spreekt tot de ziel en zij is als opgetrokken in den hemel en hoort den Heere spreken.

Zullen wij het herkennen wanneer het komt ? Kennen wij de tekenen der tijden ? Dat mag de mens leren. Zijn wij dwaze of wijze maagden ? Waakt en zorg dat je niet slaapt als het komt.

Oefen jezelf, tuchtig jezelf, opdat je die medicijndroom kan ontvangen. Niet alleen voor jezelf, maar ook voor de ander, die een deel is van jezelf. Er zijn ook delen van het vlees en die moeten eraf. De liefde is dus niet wat ze op tv verkondigen, of allerlei duffe, mufte, kleffe romantiek. Neen. De liefde is oorlogsvoering, tegen het vlees. Die oorlogsvoerende liefde wens ik u toe.

Van Schuppen eindigt zijn boodschap met deze woorden op pagina 115 :

'Gij dwazen, ook voor u een vermaning. Ziet uwe dwaasheid, uw sluimeren, uw slapen. Wee de gerusten te Sion en de verzekerden op den berg van Samaria. Zonder heiligmaking zult ge een gesloten deur vinden. Gij dwazen, laat u nog wakker schudden. Wij moeten u waarschuwen. Wee onzer, indien we de bazuin niet aan den mond zetten. Luistert naar de bazuin des Woords, eer de laatste bazuin slaat. Koopt nog olie. Straks is de deur op het nachtslot. Gij, die wakker geschud zijt, rust niet. Koopt dan den tijd uit, terwijl de dagen boos

zijn. En gij wijzen, laat in uwe ziel de bede leven : voleind uw glansrijk spoor. Amen.'

De ware liefde is een strijder. Lunteren in de jaren 30, een hele andere wereld, nog voor de oorlog.

Uitgave : RGG, ingekort
